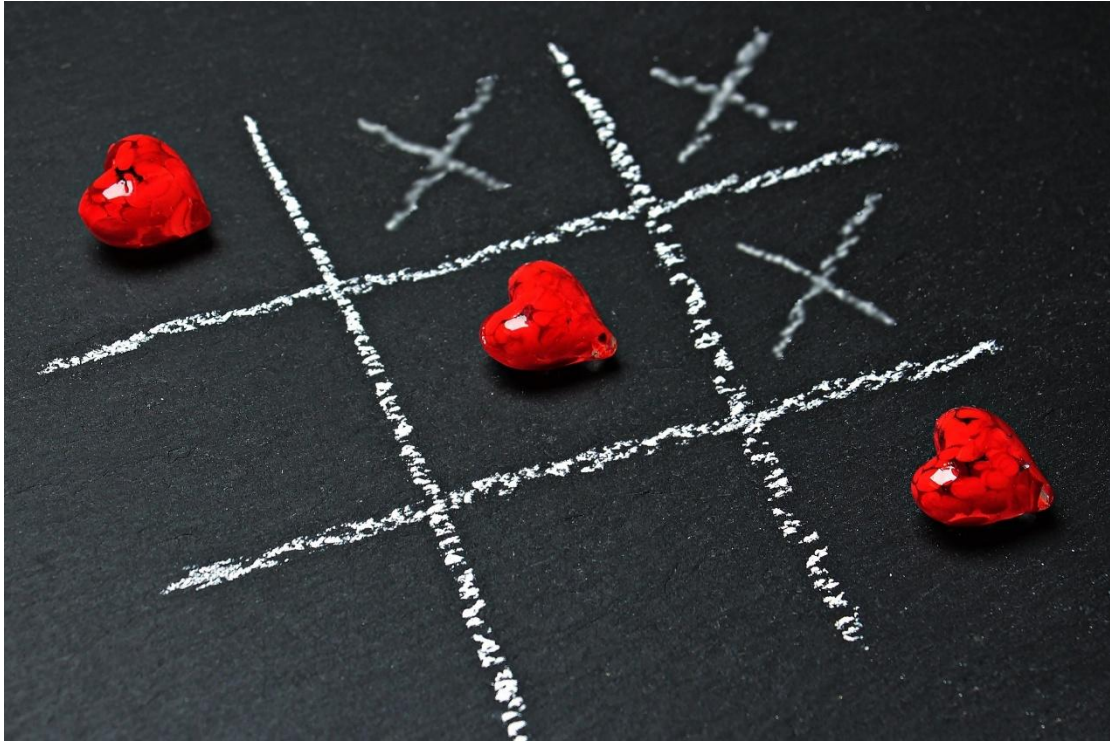

23 februari 2025
*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom
Inclusief overweging en alle gesproken teksten*

Illustratie: Tic, tac, toe / Pixabay

Verbinding en de orde der dingen

*Ontwaken is geen part-time baan voor de voorzichtigen onder ons.
Nee, ons geloof vraagt ons om een radicale keuze te maken:
waar besteden we ons tijd, geld en aandacht aan?
Om de goede keuzen te maken hebben we lef nodig, en elkaar!*

Voorganger: Diana Vernooij
Lector: Carla Koot
Piano: Irina Ursu-Antonova of Stephanus Harsono
Met het Koor van De Duif (o.l.v. Henk Kemper)

Openingstekst

Louise Glück

Weet jij wat ik was, hoe ik leefde?
Jij weet wat wanhoop is: dus
zou winter een betekenis voor je moeten hebben.

Ik verwachtte niet te overleven,
aarde verdrukte me. Ik verwachtte
niet te ontwaken, om in de natte aarde
mijn lichaam weer te voelen
reageren, zich herinnerend
na zo lange tijd, hoe open te gaan
in het koude licht
van het vroege voorjaar.

Angstig ja, maar weer onder ons,
huilend ja vreugde riskerend
in de rauwe wind van de nieuwe wereld.

Lied Levend woord

Jannet Delver / Mariëtte Harinck

Woord door klank, door heiligheid aangeraakt
vloeit als purperrood bloed uit de hemel,
dat onderhuids kloppend gaat,
zuurstof geeft,
kiemkracht tot bloesem brengt,
liefde als dauw.

Nooit houdt het stromen op,
zelfs koude adem
adem van dood
kan dit woord niet weerstaan.

Welkom en inleiding

Goede morgen lieve mensen, fijn dat jullie in de kerk zijn – welkom. Ook de thuisduiven van harte welkom. Fijn dat we hier in De Duif jullie even hebben kunnen zien – zodat we ons meer verbonden weten.

Ontwaken is geen part-time baan voor de voorzichtigen onder ons schreef ik op de uitnodiging voor deze viering. Nee, ons geloof vraagt ons om een keuze te maken, een radicale keuze: waar besteden we ons tijd, geld en aandacht aan? Om de goede keuzen te maken hebben we niet alleen lef nodig, maar ook elkaar!

De afgelopen weken heb ik slecht geslapen. Alle nieuws in de kranten maar vooral de berichten die vrienden me vanuit de VS stuurden, straalden enorme ingrepen en grote desoriëntatie en schrik uit. Het raakte me, de ontmanteling van democratie en overheidstaken, massaontslag en afschaffen van allerlei ministeries en diensten. En dan ook nog eens de berichten uit aar Nederland en Europa, de polarisatie, het Eigen Volk en Eigenbelang Eerst.

Ik praat erover met vrienden en bekenden. Het is niet gek dat ik niet de enige ben die slecht slaapt.

Omdat het me stevig bezig houdt, heb ik deze themaviering voorbereid. En dan gooien we er meteen een tekst in waarin Jezus aardig lijkt te polariseren – als jullie het me vergeven dat ik dit hedendaags woord Polarisatie op een oud verhaal leg. Want de korte samenvatting van wat we gaan lezen is: “Breek met je vader en moeder, je broers en zusters. Degenen die gekozen hebben om te doen wat God wil, dat zijn je broers en zussen.”

Ga er maar aanstaan!

En dat gaan we doen – deze viering.

We gaan onderzoeken hoe we radicaal kunnen zijn in ons geloof, zonder verder te polariseren of anderen te verketteren.

En hoe we kunnen leven met die polarisatie om ons heen, met die ingrepen die we verafschuwen, en actie ondernemen voor een lievere wereld, zonder zelf onderdeel te worden van die polarisatie?

Hoe kunnen we scherp blijven en tegelijk in het midden blijven staan, met open ogen en open oren.

Carla en ik wensen ons allen een mooie viering toe.

Gebed

Geest van God,
verzacht onze kritische ogen,
opdat wij zien in warmte en medeogen.
Open onze verstopte oren,
opdat wij de taal leren verstaan die ons onbekend is.
Leer ons verstand om wijs te zijn,
wij bidden jou om zachtmoedigheid en inzicht.

Lied: Altijd Aanwezige

Simone Huisman / Tom Löwenthal

Altijd Aanwezige
cirkel en kern van mijn leven
jij trekt aan en omhult.
Ruimte van liefde
nodig mij uit
om binnen te gaan.

Eerste lezing Lucas 14: 25 - 35

Grote mensenmenigten trokken met Jezus mee. Hij wendde zich tot hen en zei: 'Wie Mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zussen, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn. Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij aan komt, kan niet mijn leerling zijn. Want wie van jullie die een toren wil bouwen gaat niet eerst de kosten berekenen, om te zien of hij wel genoeg heeft voor de bouw? Als hij het fundament gelegd heeft maar de bouw niet kan voltooiën, zal iedereen die dat ziet hem uitlachen en zeggen: "Die man begon te bouwen, maar afmaken kon hij het niet." (...) Zo geldt ook voor jullie: wie geen afstand doet van al zijn bezittingen, kan mijn leerling niet zijn. Zout is iets goeds. Maar als ook het zout zijn smaak verliest, hoe kunnen we het dan zijn kracht teruggeven? Ook voor de bemesting van de grond is het niet meer bruikbaar, dus wordt het weggegooid. Wie oren heeft om te horen, die hore!'

Tweede lezing Matteus 12: 46-50

Terwijl hij nog met de mensen in gesprek was, dienden zich buiten zijn moeder en zijn broers aan, omdat ze hem wilden spreken. Iemand zei tegen hem: 'Uw moeder en uw broers staan buiten, ze willen u spreken.' Hij antwoordde: 'Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers?' Hij maakte een gebaar naar zijn leerlingen en zei: 'Dat zijn mijn moeder en mijn broers. Want ieder die de wil van mijn vader in de hemel doet, is mijn broer en mijn zus en mijn moeder.'

Lied: Hoor, Israel

H. Oosterhuis / A. Oomen

Hoor. Maar ik kan niet horen.
Mijn oren dicht gestopt.
Mijn adem opgekropt.
Mijn hart van leegte zwaar.
Ik ben nog niet geboren.
Ik ben niet ik. Niet waar.

Hoor. Maar ik wil niet horen.
Zou ik uw woord verstaan,
Ik moest uw wegen gaan,
U volgen hier en nu.
Ik durf niet zijn geboren
en leven toe naar U.

Hoor, roept Gij in mijn oren
en jaagt mijn angst uiteen.

O stem door merg en been
verwek mij uit het graf,
uw mens opnieuw geboren.
O toekomst, laat niet af.

Derde lezing: Wilde Ganzen

Mary Oliver

Je hoeft niet goed te zijn.
Je hoeft niet op je knieën
honderden kilometers door de woestijn
voort te kruipen, vol berouw.

Je hoeft alleen maar het zachte wezen in je lichaam
te laten liefhebben wat het liefheeft.
Spreek tot me over wanhoop, de jouwe, en ik zal
over de mijne vertellen.

Intussen draait de wereld door.
Intussen bewegen de zon en de heldere kristallen
van de regendruppels zich voort over de landschappen,
over de grasvlaktes en de krachtige bomen,
de bergen en de rivieren.

Intussen maken de wilde ganzen hoog in de heldere blauwe hemel
zich op om weer huiswaarts te keren.

Wie je ook bent, het doet er niet toe hoe eenzaam,
de wereld biedt zichzelf aan in je verbeelding,
spreekt tot je als de wilde ganzen, ruw en opwindend –
keer op keer jouw plaats verkondigend
in de orde der dingen.

Overweging

“Wie Mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zussen, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn.” Dat is nogal een heftige uitspraak, die Jezus hier doet. We lezen ook dat hij de daad bij het woord voegt: Jezus geeft niet thuis, als zijn moeder en broers aan de deur staan. Ieder die de wil van God doet is zijn broer of zus of moeder, zegt hij.

Zo, dat zet de dingen aardig op scherp. Polariseert hij? Zet hij zijn volgelingen op tegen hun familie die hen niet willen missen? Waar gaat het hem eigenlijk om als hij dit soort zinnen uitspreekt?

Het zal jullie niet verbazen dat ik zijn aansporing niet letterlijk neem – ik zie er geen oproep in om vandaag onze familie de rug toe te keren.

Plaatsing in ander land

Laten we Jezus' oproep eerst maar eens in zijn context zetten. Een profeet of apostel die erop uit moet trekken kon vroeger niet ook nog eens de kost verdienen of zorgdragen voor familie, dat is immers een 24/7 bezigheid. Ik zie datzelfde bij een internationale Afrikaanse vrouwelijke religieuzencongregatie waar ik contact mee heb. De zusters worden bij

voorkeur in een ander land geplaatst, opdat de familie de dochter niet kan claimen om thuis te komen om te zorgen als bijv. de moeder ziek wordt. Het is een radicale keuze het klooster in te gaan, en dan is het zinvol afstand te houden van je familie, zeker in een tijd dat er geen voorzieningen zijn voor armen en ouderen, zoals wij die hier nu kennen. Kun je dat, wil je dat, durf je dat – je losmaken van je loyaliteiten – dat is Jezus' vraag.

En hij spreekt tot een grote menigte geïnteresseerden. Meelopers kunnen zich beter bedenken, zo kan je zijn boodschap ook horen. Denk er nog eens over, voor je “Heer, heer” roept.

In het zenboeddhisme is het een goed gebruik dat je het 3 keer vraagt, voordat je leraar toezegt jouw leraar te worden. De boodschap is hetzelfde: als je voor deze weg kiest, besef dan dat het consequenties heeft, dat het naast vreugde en helderheid ook verdriet kan brengen, eenzaamheid of weerloosheid. Besef dat allemaal goed, voor je de keuze maakt om de weg van God te gaan.

Het gaat dus om het maken van levenskeuzen waar je de consequenties van aanvaard. Wat betekent dat nu voor ons? Welke keuze maken wij, als wij zeggen Jezus te willen volgen? Waar ligt de radicaliteit voor ons in deze tijd? Waar is onze plaats in de orde der dingen?

Radicale keuzes

Onze tijd is anders dan die van 20 eeuwen terug. We hoeven niet meer celibatair te leven om een volgeling te zijn, om voorganger te zijn, om navolger te zijn, zoals wij hier in De Duif. Als vrouwen hebben we meer mogelijkheden en vrijheid gekregen om een zelf gekozen leven te leiden naast relatie of gezin, met dank aan de wasmachine, de zorgzaamheid van vaders en de pil.

En toch, en toch hebben wij ook radicale levenskeuzen te maken. Wij leiden maar al te snel een leven dat zijn gangetje gaat, met alles dat ons comfortabel houdt en verveeld. En dan scrollen we nog maar eens weg van het wereldnieuws, onbevredigd door onze tijdlijn op Facebook, of zappen weg van de tv-kanalen met nieuws naar amusement en raken daar weer heel snel door verveeld.

Daar kunnen we mee stoppen.

Door de confrontatie met de maatschappelijke ontwikkelingen aan te gaan blijkt onze wereld niet meer zo comfortabel als het leek. Het is een Chinese verwensing om iemand interessante tijden toe te wensen – en die snap ik ineens heel goed. Interessante tijden zijn pijnlijke moeilijke tijden, en zijn er middenin beland.

Lieve mensen het is zo logisch, wij kunnen de wereldproblematiek niet even oplossen maar als we leven in het voetspoor van Jezus kunnen we niet onszelf wentelen in comfortabele afzijdigheid.

Bloedsaai

Mijn moeder had het altijd over goede gewoonten, zoals het naar de kerk gaan op zondagochtend en een vaste wandeling op zondagmiddag. Ik had er een hekel aan. Goede gewoonten vond ik bloedsaai. Maar ik besef nu dat het er niet om gaat dat je je gewoonten opgeeft maar dat je de houvast van je gewoonten loslaat. Je gewoonte is niet het probleem maar wel het houvast dat je eraan ontleent, het patroon dat maakt dat je je goed voelt. Je houvast, het woord zegt het al, houdt je vast in een eindeloze herhaling van hetzelfde, je comfortzone. Je hebt geen fris contact met de werkelijkheid. Kortom: je verveelt je en als je niet oppast ga je klagen of foeteren op de politiek en klamp je je vast aan wat je hebt uit

angst het kwijt te raken. Tegelijk houd je zo je hart gesloten voor het leed en de afbraak – je sluit je ogen.

“Breken met je eigen leven” is de oproep aan ons om te breken met de tredmolen van het bestaan voordat de tredmolen zelf breekt en we in paniek raken. Open je ogen, steeds weer opnieuw!

Ik heb contact met mensen die boos zijn en schreeuwen, en mensen die geheel andere politieke standpunten hebben, die andere informatiebronnen gebruiken en me proberen te overtuigen van hun gelijk. Zijn zij ook mijn broer en zus, gedraag ik mij als hun zus, of mijd ik hen en draag zo bij aan de polarisatie?

Weg uit de grip van polarisering

Als ik iets lastig vind in deze tijd is het dit wel. Alle rechtse politiek roept schrik en angst bij me: het lijden in Gaza, van alle vluchtelingen, het einde aan ontwikkelingshulp. Dat alles samen met mijn beperkte kennis en reikwijdte maken het soms moeilijk te blijven handelen vanuit vriendelijkheid, aandacht, contact, compassie, verbinding. En die waarden heb ik erg hoog zitten. Maar hoe blijf ik weg uit de grip van de polarisering als ik andersdenkenden ontmoet en mijn mond open doe?

De radicaliteit van mijn levenskeuze ervaar ik op het moment dat ik zonder terug te deinzen de confrontaties onder ogen zie. Dus als ik ook alle confrontaties aanga met nieuwe politieke ontwikkelingen die me schrik aanjagen en als ik de voorstanders ervan aankijk en als ik vragen stel en luister. Ik ervaar die radicaliteit als ik met een zacht hart contact met de wereld maak en al die gevoelens en sensaties in mij te voel, die niet in woorden te vangen zijn, alle angst aan ga.

En dan ontdek je dat daar ook het vreugdevol contact ontstaat. Ook dat hoort bij de rijkdom van het stromende leven. Als je uit je comfortabele slaap opstaat ben je angstig ja, maar je riskeert ook vreugde. Dan ga je ontdekken dat je veiligheid niet in je comfortzone zit, maar in je contact met wat mooi en waar is, en dat je rijkdom zit in het contact met mensen die dezelfde waarden willen verwerklijken.

Oefenen in compassie, grootmoedigheid, flexibiliteit

Compassie borrelt op als bronwater, als je je hart opent, als je, zoals Mary Oliver zegt: “het zachte wezen in je lichaam laat liefhebben wat het liefheeft”. Dus laat je niet afschrikken, open je hart en laat het stromen. Laten we vooral alles met compassie en grootmoedigheid en flexibiliteit benaderen, dan worden we zelf ook een vriendelijk, zachtmoedig en genereus mens.

En daarvoor moeten we onszelf oefenen, echt gewoon oefenen dichtbij huis, juist nu, nu afbraak en geweld nog dreigingen zijn en geen realiteit.

Zet je capaciteiten en je liefde in voor wat je ziet. Ga de deur uit en vraag je burens hoe het gaat en vraag door als je een hapering hoort in hun stem. Overwin je weerstand en raap het vuil van de straat op en gooi het weg. Overwin je schroom en kijk een dakloze aan als hij om geld vraagt en zorg ervoor altijd los geld bij je te hebben – zodat deze mens zich even gezien voelt.

Het wonder gebeurt om de hoek van de straat.

En vergeet dan ook niet ergens voor te gaan, je wereld breder te maken, iets bij te dragen aan deze verwarrende wereld, hoe onbeduidend het ook lijkt. Zorg dat je iets achterlaat –

iets dat de wereld mooier en liever maakt. Dat is de radicaliteit van ons dagelijkse leven.

En dan eindig ik nu met Mary Oliver.

Wie je ook bent, het doet er niet toe hoe eenzaam,
de wereld biedt zichzelf aan in je verbeelding,
spreekt tot je als de wilde ganzen, ruw en opwindend –,
keer op keer jouw plaats verkondigend in de orde der dingen.
Neem die plaats in! Riskeer de angst en win de vreugde.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

God van het leven,
die vreugde vindt in ieder mens,
je bent zorgzaam en je laat ons niet in de steek.
Ik geloof in je.

Jezus, onze naaste, die mij laat zien wie God is,
je vraagt ons om rechtop te staan
en onze keuzen volledig te leven.
Ik geloof in je.

Heilzame Geest, ik geloof in je.
Je openbaart je op onverwachte momenten als wijsheid
in mensen die weten wat goed is om te doen.
Ik geloof dat jouw kracht zich in mij kan openbaren.

Ik geloof in onze gemeenschap,
van mensen die durven zoeken
en durven vieren dat ze jou vinden,
God van het leven.

Het hart van de viering – breken en delen

We zijn aangekomen bij het hart van deze viering, daar waar we breken en delen met elkaar.

Wij delen het leven met elkaar, zoals gemeenschappen al eeuwen doen: we delen onze aandacht, ons lief en leed, we delen onze tijd, geld en goed, we delen brood en wijn. Het delen van ons geld hoort dus in het hart van deze viering. Zonder jullie bijdrage kunnen we niet blijven voortgaan. Velen maken al een maandbedrag over, maar je bent ook van harte uitgenodigd deze schaal te vullen opdat De Duif kan voortbestaan. Dank je wel!

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

En mogelijkheid voor de 'zoom-deelnemers' om een intentie uit te spreken.

Lied: Psalm 139

H. Oosterhuis / A. Oomen

Gij, Gij peilt mijn hart, Gij doorgrondt mij,
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre,
mijn reizen en trekken, mijn rusten.
Mijn wegen, alle, zijn U bekend
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.

Achter mij zijt Gij en voor mij uit.
Gij legt Uw handen op mij.
Dit is wat ik niet kan begrijpen,
niet denken, dit gaat mij te boven.

Hoe zou ik Uw adem ontkomen,
waarheen vluchten voor uw Aangezicht.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.

Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand,
uw rechterhand die mij vasthoudt.

Zou ik roepen: "Duisternis bedek mij,
licht verander in nacht"
voor U bestaat de duisternis niet.
Voor U is de nacht even licht als de dag,
de duisternis even stralend als het licht.

Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven in de schoot
van mijn moeder.
Ik wil U bedanken daarvoor,
dat Gij mij ontzagwekkend gemaakt hebt.

Mijn ziel en gebeente door U gekend.
In mij was niets voor uw ogen verborgen,
toen ik werd gevormd in het diepste geheim,
prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.
Ik was nog ongeboren, Gij had mij al gezien
en al mijn levensdagen stonden in uw boek,
nog vóór Gij er één had gemaakt.

Gij, eeuwige, peil nu mijn hart,
doorgrondt mij,
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg.
Leid mij voort op de weg van uw dagen.

Tafelgebed

Rond deze tafel zijn wij verzameld
om te gedenken wat Jezus ons leerde:
Brood en wijn te zijn voor elkaar.

Hij vroeg het ons
toen hij voor het laatst samen met vrienden
brood brak en deelde,
wijn schonk en rondgaf,
om net als hij
ons leven te laten breken en te delen.

Zijn voorbeeld willen wij volgen
met het brood als teken van leven,
met de wijn als teken van zijn.
Nu, hier, samen.

Nodiging

We zijn er voor elkaar.
We zijn brood en wijn voor elkaar,
we delen ons leven, en schenken elkaar onze aandacht.

We nemen alles mee wat ons bekend is
en toch gaan we op weg zonder houvast, met lege handen,
met de open liefdevolle geest van niet-weten.

We openen ons hart voor alle lijden en verdriet om ons heen
en voor alle lijden en verdriet verder weg –
opdat ons hart van compassie zal overstromen.
We zijn er voor elkaar, hier en nu, we geven het beste van onszelf.

Als dat je intentie is en je vindt inspiratie bij hem,
Jezus, die ons liet zien hoe hij dat volledig leefde,

kom dan naar voren en neem deel
aan het breken van het brood en het delen van de wijn.
Iedereen of je nu gelovig bent of niet,
is van harte genodigd want er is genoeg voor allen.

Breken en delen van brood en wijn

Lied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Gij die het sprakeloze bidden hoort
achter de woorden die wij tot U roepen.
Gij die de mensen ziet zoals geen mens.

Gij die uw woord in ons hebt neergelegd
in den beginne als een bron van weten.
Gij die ons hebt geschapen naar U toe.

Wek onze kracht,
vuur onze hartstocht aan,
heradem ons dat wij in U volharden.
Doe lichten over ons uw lieve naam.

Voorbede

Laat ons bidden,
voor onszelf en alle mensen die niet durven kijken
naar de ellende in de wereld,
voor ons die liever de ogen sluiten dan niet te weten wat te doen,
voor ons die pijn lijden aan de pijn van anderen,

Laat ons bidden
dat de liefde in ons leven ons hart zal doen ontwaken
dat ons hart verzacht, dat we hoop houden op een nieuwe wereld,
en we liefde kunnen geven, altijd opnieuw.

Laat ons bidden voor mensen die in tergende onzekerheid leven,
voor mensen die onderweg zijn, op de vlucht,
mensen die in een kamp overleven en wachten op nieuwe perspectieven,
laat ons hart vol mededogen zijn,
zodat wij naast hen kunnen staan.

Laat ons bidden voor de mensen die daders zijn van geweld,
die andere mensen kwaad hebben aangedaan,
mensen die zichzelf niet onder ogen kunnen komen.
Dat zij de levende God zullen ontmoeten
die hen stopt, hun hart laat smelten en hen vergiffenis schenkt.

Laat ons bidden dat wij de moed hebben
om niet te weten wat we moeten doen en toch op weg te gaan,
met de intentie dat iedere stap die we zetten getuigen zal
van onbegrensde liefdevolle vriendelijkheid.

Gebed om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn,
mogen ze leven in veiligheid en vreugde.

Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, dier of mens zijn,
van welke sekse of gender dan ook,
of ze bekenden of onbekenden zijn,
van onze eigen kring of vreemd en van ver weg,
of we ze als onze vriend beschouwen of als onze vijand,
welke emotie ze ook in ons oproepen,
mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort – verachten,
laat niemand door boosheid, irritatie of haat
een ander schade berokkenen.

Zoals een moeder waakt over haar kind,
bereid haar leven te wagen om haar kind te beschermen,
laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen
en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Activiteiten en informatie

Slotlied

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Onze Vader verborgen,
uw naam worde zichtbaar in ons.
Uw koninkrijk kome op aarde,
Uw wil geschiede.
Een wereld, met bomen tot in de hemel,
waar water, schoonheid en brood,
gerechtigheid is en genade
waar vrede niet hoeft bevochten,
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen,
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd,
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.
Doof de hel in ons hoofd,
leg uw woord op ons hart,
breek het ijzer met handen,
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst kome wat komt.

Zegenbede

Moge de Krachtige en Tedere bij ons zijn
vandaag, morgen en alle dagen van ons leven.

Moge zij ons zachtheid schenken,
en ons hart openen om vol compassie
een ander de hand te reiken.

Mogen wij het niet weten en toch op weg gaan
opdat wij voor elkaar een zegen zijn,
in het enige leven, dit nú, dat we hebben
en waarin we met elkaar verbonden zijn.

Moge ons diepste wezen, God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.
Amen

*Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te
drinken en een goed gesprek te voeren.*

Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.

*De overweging van deze viering is binnenkort na te lezen op onze
website: www.deduif.net*

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
2 maart	Henk Kemper	In de Duif en via Zoom
9 maart	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom
16 maart	Maranca Schenkeveld, Gastvoorganger	In de Duif en via Zoom
23 maart	Hans Ernens	In de Duif en via Zoom
30 maart	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom
6 april	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
13 april	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
20 april	Paasviering: Jan Meijer	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel. In 2025 is dat de stichting "Heart for Children". Zij biedt scholing en onderdak aan weeskinderen in Tororo, Oeganda. Deze kinderen komen uit achterstandssituaties. Het uiteindelijke doel is om hen in staat te stellen in hun eigen levensonderhoud te voorzien. De stichting draait volledig op vrijwilligers. Voor meer info: www.heart4children.org

Het Solidariteitsfonds is er als zichzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net, daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net